„NADWRAŻLIWOŚĆ EMOCJONALNA, JĄKANIE WCZESNODZIECIĘCE – CO RODZIC WIEDZIEĆ POWINIEN”

PORADY SPECJALISTÓW

KWARTALNIK
MARZEC 2021

Niektórym dzieciom żyje się trudniej. Są bardziej wrażliwe, szybciej się męczą, mają mniej cierpliwości. Jeśli tak jest z waszym dzieckiem, pamiętajcie, że to nie wasza wina.
Dzieci wrażliwe są bardzo różne. Jedne z nich mają zawsze wszystkie uczucia wypisane na twarzy, bez przerwy mówią o swych lękach, niepokojach i obserwacjach. Inne zaś są ciche, powstrzymują się od komentowania otaczającego je świata, niechętnie mówią o czym myślą, co czują. Wychowanie nadwrażliwego dziecka wymaga wyważenia pomiędzy dwiema potrzebami – dziecko trzeba kochać takie, jakie jest, a jednocześnie musi ono nabyć umiejętności i zdobyć doświadczenia, dzięki którym będzie ono mogło żyć pełnią życia.

Oto kilka wskazówek:
Formułujcie jasno oczekiwania.

Ustalcie, na czym wam najbardziej zależy.

Doceniajcie sukcesy dziecka.

Doceniajcie sukcesy dziecka.

Unikajcie porównywania.

Dbajcie o wspólny czas.

Nie stosujcie kar fizycznych.

Działajcie szybko, mówcie powoli.

Skupcie się na mocnych stronach.

Kultywujcie zasadę złotego środka.

Szukajcie wsparcia u innych.

Dbajcie także o własne potrzeby.

Pamiętajcie, że ruch to radość.

Pokazujcie, czym jest przyjaźń.

Bądźcie wyrozumiali dla dziecka.

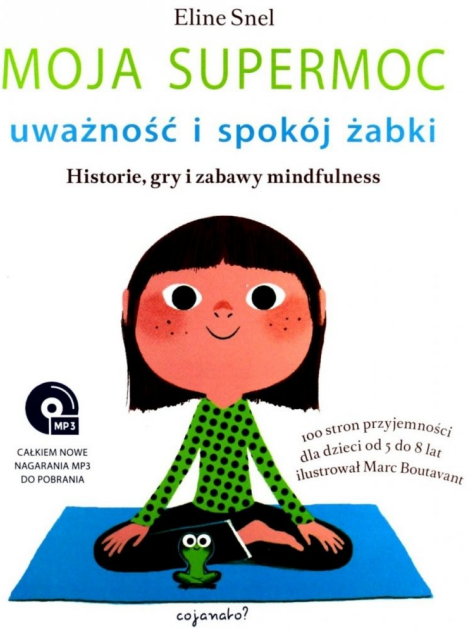

Polecamy!

Wrażliwe dzieci to bardzo często osoby o niezwykłej kreatywności, intuicji i empatii. Istnieje wiele zawodów, w których bardzo ceniona jest kreatywność i indywidualność. **To są mocne strony nadwrażliwości.**

Uczcie swoje dziecko technik relaksacyjnych i pokazujcie sposoby na radzenie sobie ze stresem.

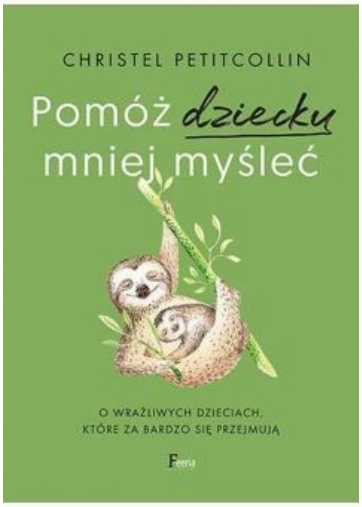

Rozwojowa niepłynność mówienia a jąkanie wczesnodziecięce

Niepłynność jest uniwersalną cechą spontanicznego mówienia. U każdego użytkownika języka – szczególnie w stanach zdenerwowania lub zmęczenia – można zaobserwować różne objawy niepłynnego mówienia, jak: powtarzanie sylab i wyrazów, przeciąganie głosek, pauzy, powtórki czy też wtrącenia. Zazwyczaj mówienie płynne dominuje nad mówieniem niepłynnym. Chociaż zdarza się czasami, że w okresie kształtowania się mowy może wystąpić u małych dzieci problem z płynnym mówieniem.
Wówczas w rodzicach rodzi się niepokój: „Moje dziecko jąka się!" W takiej sytuacji ważne jest odróżnienie rozwojowej niepłynności mówienia od jąkania wczesnodziecięcego.

Rozwojowa niepłynność mówienia (RNM) to zaburzenie swobodnego przechodzenia od jednego elementu wypowiedzi do drugiego oraz zakłócenie jej tempa i rytmu w następstwie desynchronizacji procesu formowania wypowiedzi w okresie intensywnego rozwoju językowego dziecka. Objawy te występują rzadko i mogą być niezauważalne. Z RNM mamy do czynienia, gdy:

- dziecko jest w okresie intensywnego rozwoju językowego, a więc pomiędzy 5 a 7 rokiem życia,
- zmniejsza się ona z wiekiem wraz z doskonaleniem się systemu językowego.

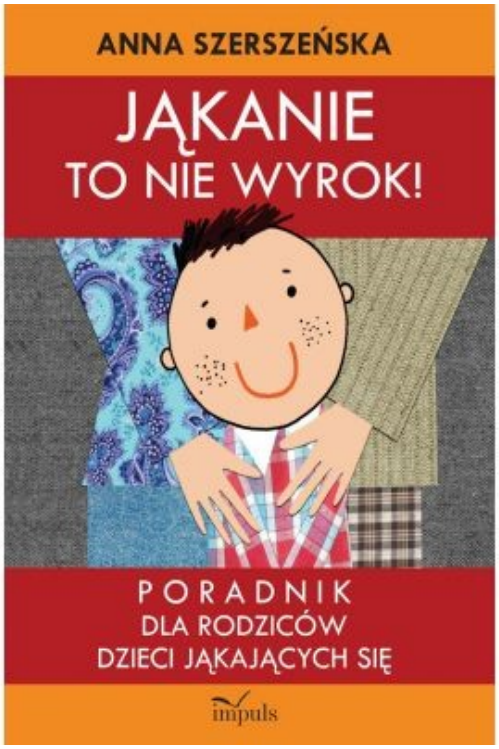

Polecamy!

Jąkanie powstaje zwykle we wczesnym wieku przedszkolnym (około 3 r.ż.), gdyż w tym okresie istnieje szczególna podatność na wszelkie defekty mowy. Związane jest to z:

- ogólną ruchliwością dziecka,
- szybkim wzbogacaniem słownika
- dynamicznym rozwojem myślenia.

Rozumienie mowy rozwija się szybciej niż umiejętność wypowiadania się. Reagując zwykle emocjonalnie, dziecko nie może należycie wyrazić swoich myśli. Czuje, że nie potrafi mówić płynnie, że musi powtarzać wyrazy dotąd, dopóki nie zjawi się inny wyraz, który nie sprawi mu trudności. Powstająca dysproporcja między tym, co dziecko chciałoby, a co może powiedzieć, jest źródłem napięć. Przy braku właściwej pomocy i życzliwości otoczenia jąkanie pogłębia się i w końcu towarzyszy każdej wypowiedzi dziecka. A zatem nieumiejętne postępowanie z dzieckiem, karcenie go, poprawianie wymowy, nerwowa atmosfera, wieczny pośpiech, przedrzeźnianie – to wszystko nasila objawy jąkania.

Jąkanie jest nerwicą mowy polegającą na zaburzeniu koordynacji narządów: oddechowego, fonacyjnego i artykulacyjnego oraz na patologicznie wzmożonym napięciu mięśni.
Jakie są przyczyny jąkania? Do tej pory nie udało się jednoznacznie ustalić przyczyny tegoż zjawiska. Istnieje mnogość teorii na ten temat. Znawcy omawianego zaburzenia uważają, że aby rozwinęło się jąkanie, muszą zadziałać następujące czynniki:

- predysponujące – mające charakter biologiczny,
- wyzwalające – mające charakter psychiczny,
- utrwalające – mające charakter społeczny.

Opracowały: Dorota Kordowiecka- Dołęgowska, Aneta Maciątek, Agnieszka Balcerzak